

Informacje o terapii logopedycznej

Z uwagi na specyfikę terapii logopedycznej ważne jest, by zadawane przez logopedę ćwiczenia były wykonywane codziennie przez 15 minut, zawsze w obecności rodzica, który wskaże ewentualne błędy.

**WARUNKIEM SKUTECZNEJ TERAPII LOGOPEDYCZNEJ
JEST PRACA Z DZIECKIEM W DOMU.
BEZ NIEJ NIE BĘDZIE EFEKTÓW W POSTACI POPRAWNEJ
WYMOWY.**

Rodzic:

Zobowiązuje się dbać o regularne uczestnictwo dziecka w zajęciach, przestrzegać zaleceń logopedy i współpracy z nim w zakresie oddziaływań wobec dziecka oraz wykonywaniu z nim ćwiczeń w domu. Jeśli zajdzie taka potrzeba, zadba o konsultacje z lekarzem specjalistą i dostarczy terapeutce stosownych dokumentów (opinii, wyników badań, konsultacji). Ma prawo w dowolnym momencie zrezygnować z terapii, o czym uprzedzi logopedę. Ma świadomość, iż postępy terapii zależą od regularnych ćwiczeń z dzieckiem w domu i przestrzegania zaleceń terapeuty. Przyjmuje do wiadomości, iż brak pracy w domu będzie traktowany jako rezygnacja z udziału w terapii indywidualnej.

Logopeda:

Zobowiązuje się prowadzić terapię logopedyczną z najwyższą możliwą starannością, przy wykorzystaniu dostępnej mu wiedzy oraz informować rodziców o postępach dziecka, a także przygotowywać materiały do pracy w domu i udzielać rodzicom wszelkich potrzebnych wyjaśnień co do sposobu wykonywania ćwiczeń. Zapewnia, że terapia będzie prowadzona z zachowaniem zasad poufności.

Regulamin uczęszczania na terapię logopedyczną w Szkole Podstawowej w Pełczycach

1. Czas trwania zajęć logopedycznych jest dostosowany do potrzeb oraz indywidualnych możliwości dziecka i trwa maksymalnie 45 minut. Zajęcia odbywają się indywidualnie lub w małych grupach – najwięcej czworo dzieci.
2. W zajęciach mogą brać udział jedynie dzieci zdrowe (tzn. bez kataru, kaszlu, gorączki, bólów głowy, brzucha, chorób zakaźnych, itp.).
3. Udział dziecka w zajęciach oparty jest na zasadzie regularności i systematyczności ćwiczeń aż do całkowitego opanowania materiału programowego niezbędnego do całkowitej korekty rozpoznanej wady wymowy lub zaburzenia mowy.
4. Rodzice mogą uczestniczyć w zajęciach logopedycznych oraz powinni konsekwentnie ćwiczyć z dzieckiem w domu i stosować się do zaleceń logopedy.

Cele i główne zadania terapii:

- Kształtowanie prawidłowej mowy poprzez korygowanie zaburzeń w zakresie strony fonetycznej, leksykalnej, gramatycznej.
- Stymulowanie opóźnionego rozwoju mowy.
- Doskonalenie wymowy już ukształtowanej.

- Wdrażanie do praktycznego wykorzystania nawyków poprawnej wymowy przyswojonej w toku ćwiczeń.
- Usprawnianie techniki czytania i pisania.
- Wdrażanie dzieci do obcowania z literaturą i sztuką oraz twórczej aktywności słownej.

Zadania logopedy

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach

§ 25. Do zadań logopedy w przedszkolu, szkole i placówce należy w szczególności:

- 1) diagnozowanie logopedyczne, w tym prowadzenie badań przesiewowych w celu ustalenia stanu mowy oraz poziomu rozwoju językowego uczniów;
- 2) prowadzenie zajęć logopedycznych dla uczniów oraz porad i konsultacji dla rodziców i nauczycieli w zakresie stymulacji rozwoju mowy uczniów i eliminowania jej zaburzeń;
- 3) podejmowanie działań profilaktycznych zapobiegających powstawaniu zaburzeń komunikacji językowej we współ- pracy z rodzicami uczniów;
- 4) wspieranie nauczycieli, wychowawców grup wychowawczych i innych specjalistów w:
 - a) rozpoznawaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów w celu określenia mocnych stron, predyspozycji, zainteresowań i uzdolnień uczniów oraz przyczyn niepowodzeń edukacyjnych lub trudności w funkcjonowaniu uczniów, w tym barier i ograniczeń utrudniających funkcjonowanie ucznia i jego uczestnictwo w życiu przedszkola, szkoły i placówki,
 - b) udzielaniu pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

Najczęściej występujące wady wymowy.

Seplenienie (tzw. sygmatyzm) międzyzębowe to wada wymowy polegająca na wsuwaniu języka między zęby przy wymowie głosek: s, z, c, dz, ś, ź, ć, dź, sz, ż (rz), cz, dż.

Seplenienie boczne można zauważyć, gdy podczas mówienia głosek: s, z, c, dz, ś, ź, ć, dź, sz, ż (rz), cz, dż strumień powietrza uchodzi bokiem, a język ułożony jest niesymetrycznie.

Parasygmatyzm występuje, gdy głoski: s, z, c, dz, ś, ź, ć, dź, sz, ż (rz), cz, dż są przez siebie zastępowane.

Reranie, gdy dziecko nie wymawia głoski r i jest ona zastępowana przez l lub j. Niekiedy r wymawiane jest nieprawidłowo: wargowo, tylnojęzykowo, gardłowo (tzw. francuskie r).

Kappacyzm to wada wymowy przejawiająca się w zamienianiu głosek k na t oraz g na d.

Zdarza się, że podczas mówienia głosek dźwięcznych zastępowane są one przez ich bezdźwięczne odpowiedniki. Mówimy wtedy o mowie bezdźwięcznej.

Nosowanie to wymawianie głosek ustnych „przez nos” oraz trudności w wymowie głosek nosowych.

Jak wspierać rozwój mowy dziecka?

- Pierwszym ważnym ćwiczeniem, które w naturalny sposób usprawnia język, wargi, podniebienie i żuchwę jest karmienie piersią.
- Picie z kubka, jedzenie łyżeczką oraz samodzielne żucie i gryzienie pokarmów dalej doskonala te funkcje. Oprócz tego przyczyniają się do wykształcenia prawidłowego zgryzu i nawyku połykania.
- Częste oczyszczanie nosa z wydzieliny ułatwi dziecku, tak ważne przy mówieniu, oddychanie przez nos, a nie przez usta. Jeśli infekcje z katarem pojawiają się często, warto znaleźć ich przyczynę, konsultując się z lekarzem laryngologiem lub alergologiem.
- Wrażliwość słuchową należy rozwijać poprzez śpiewanie piosenek, słuchanie spokojnej muzyki, zabawy dźwiękami.
- Mówienie do dziecka poprawną polszczyzną w czasie kształtowania się mowy dziecka jest niezwykle istotne. Wzbogacania słownictwa oraz doskonalenia umiejętności budowania zdań dziecko uczy się podczas rozmowy, słuchania bajek, wierszyków, wyliczanek. Rozmowa jest najważniejsza, bowiem buduje więź emocjonalną między rodzicami a dzieckiem.

OKRES SWOISTEJ MOWY DZIECKA

- OD 3 DO 7 ROKU ŻYCIA.

Mowa się rozwija, następuje rozwój artykulacyjny, wzbogaca się zasób słownictwa, rozwija się umiejętność budowania zdań złożonych. U czterolatków w dalszym ciągu występują zniekształcenia, ale w nieco mniejszym stopniu. Pojawiają się neologizmy.

Dziecko 3 letnie, potrafi porozumieć się z otoczeniem, jego mowa jest już w pewnym stopniu ukształtowana, jednak jej rozwój odbywa się w dalszym ciągu i często pojawiają się błędy. Dziecko trzyletnie powinno już wymawiać wszystkie samogłoski ustne i nosowe, spółgłoski: p, b, m, f, w, ś, ź, ć, dź, ń, k, g, h, t, t, d, n, l, ł, j. Pojawiają się również głoski takie jak: s, z, c, dz. Dziecko już umie wypowiadać większość z tych głosek poprawnie w izolacji, a w mowie potocznej zastępuje je zaś głoskami łatwiejszymi. Dziecko zmiękcza głoski: s, z, c, dz, sz, ż, cz, dż na głoski: ś, ź, ć, dź.

Najczęstsze błędy językowe pojawiające się u trzylatków, które mogą utrzymywać się do 5 roku życia, to:

opuszczanie sylaby początkowej lub końcowej (zupa pomidorowa = zupa midolowa, lokomotywa – komotywa);

przestawianie głosek w wyrazie (ławka = wałka);

tworzenie nowych wyrazów (zadzwońić + telefonować = zatelefonić, żelazko = prasowaczka, oparcie krzesła = opieranka).

głoska r może być wymawiana jako j lub l , ewentualnie jako ł,

zamiast f występuje często ch i odwrotnie.

Dziecko 4 letnie, potrafi już mówić o przeszłości i przyszłości. Zadaje mnóstwo pytań.

- utrwalają się głoski s, z, c, dz, dziecko nie powinno ich zamieniać na ich zmiękczone odpowiedniki ś, ź, ć, dź;
- głoski sz, ż, cz, dż dziecko może wymieniać na s, z, c, dz – jest to tzw. seplenienie fizjologiczne;
- pojawia się głoska r, choć jej brak nie powinien jeszcze niepokoić;

- może pojawić się tzw. hiperpoprawność związana z opanowaniem nowych, trudnych głosek np. zastępowanie głosek s, z, c, dz, przez sz, ż, cz, dż – np.: sztół, czukierek;

Dziecko 5 letnie, mowa dziecka w tym wieku powinna być zrozumiała a wypowiedzi dziecka wielozdaniowe

- dziecko potrafi już bezbłędnie powtórzyć sz, ż, cz, dż, choć w mowie potocznej mogą wciąż być zastępowane przez s, z, c, dz;
- głoska r powinna być już wymawiana, chociaż często pojawia się dopiero w tym okresie;
- wypowiedzi uwzględniają kolejność zdarzeń i zależności przyczynowo – skutkowe, są zwykle poprawne gramatycznie;
- dziecko potrafi wyjaśnić znaczenie słów, opisać cechy przedmiotów i możliwość ich zastosowania;
- dziecko chętnie poprawia innych i samego siebie, szukając prawidłowego brzmienia wyrazu;

Dziecko 6 letnie powinno już prawidłowo wymawiać wszystkie głoski oraz powinno mieć opanowane mówienie

- powinno poprawnie wymawiać wszystkie dźwięki, nawet te najtrudniejsze do opanowania czyli głoski sz, ż, cz, dż oraz r;
- umieć porównywać (odnajdywać różnice i podobieństwa) oraz klasyfikować przedmioty pod względem wielkości, kształtu, koloru, ciężaru, funkcji użytkowej
- dokonywać analizy i syntezy słuchowej wyrazów o prostej budowie fonetycznej (tzw. głoskowania)
- wyodrębniać głoski na początku, na końcu i w środku wyrazu
- samodzielnie wymyślać wyrazy rozpoczynające się na daną głoskę
- wyklaskiwać ilość sylab w wyrazie
- określać położenie przedmiotu względem otoczenia (nad, pod, obok, między, wewnątrz itp.)
- określać kierunek (do tyłu, na wprost, w bok itp.)

Należy pamiętać, że każde dziecko rozwija się we własnym, swoistym tempie i niewielkie opóźnienia rozwoju mowy nie powinny być powodem do niepokoju.